

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 19C/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018208194
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Fakanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:0018208194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Katarínou Fakanovou, vo veci sporových strán žalobcu X. T., L.. XX.XX.XXXX, J. C. XX, O. L. M., proti žalovanému JUDr. Rudolf Krutý, súdny exekútor, Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, IČO 37 929 810, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s.r.o., Slowackého 56, Bratislava, o vydanie bezdôvodného opatrenia v sume 140,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia, ktoré je povinná žalobkyňa zaplatiť žalovanému v sume 96,02 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresný súd Michalovce dňa 18.09.2018, kde bola vec vedená pod spisovou značkou 14C/80/2018, odstúpenou na tunajší súd dňa 25.02.2019 sa domáhala žalobkyňa vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 140,- € s úrokom z omeškania 5% ročne o 02.03.2016 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súčasne žiadala zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania. Žalobkyňa ako prostriedok procesného útoku použil skutkové tvrdenia, ktorými preukázala, že v exekučnej veci spisová značka EX 29257/12, oprávneného POHOTOVOST', s.r.o., Bratislava, exekútor od nej vymohol sumu 140,- €, pričom uviedla, že mu túto sumu po 10,- € mesačne posielala po dobu 14 mesiacov. Následne bola exekúcia uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 15Er/761/2012 zo dňa 03.12.2014 zastavená a exekúcia voči nej zastavená. Súd vo svojom uznesení uviedol, že exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod spisovou značkou EX 29287/12 sa vyhlasuje za neprípustnú a zastavuje sa. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice, č. k. 16CoE/22/2015-60. Súdny exekútor jej poskytol vyúčtovanie exekučného konania dňa 24.06.2016, v ktorom dokladoval, že od nej vymohol sumu 140,- €. Listom zo dňa 03.09.2018 vyzvala žalovaného, aby jej vrátil neoprávnene vymožené peniaze.

2. Okresný súd Michalovce doručoval žalovanému žalobu aj s prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach a výzvou na písomné vyjadrenie sa k žalobe podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku dňa 29.10.2018, žalovaný ho osobne prevzal dňa 02.11.2018.

3. Žalovaný ako prostriedok procesnej obrany použil skutkové tvrdenia popierajúce tvrdenia žalobcu, namietol miestnu príslušnosť zo strany žalovaného a žiadal, aby vec bola postúpená podľa § 41 Civilného sporového poriadku na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava II. K veci uviedol, že žalovaný v intenciách Exekučného poriadku platného a účinného v čase začatia exekučného konania požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na poklade návrhu oprávneného. Exekučný súd

ho poveril vykonaním exekúcie, pričom súdny exekútor následne pokračoval v realizácii procesných úkonov. Exekučná titul preskúmal exekučný súd v rámci žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a súd nezistil vady exekučného titulu. Exekučné konanie sa začalo na podklade návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 28.11.2012, spísaného do zápisnice na exekútorskom úrade žalovaného. Žalovaný podal Okresnému súdu Michalovce žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 05.12.2012, exekučný súd poveril žalovaného dňa 15.01.2013 vykonaním exekúcie v rozsahu nároku uplatneného v návrhu na vykonanie exekúcie a trov exekúcie. Súdny exekútor vydal dňa 11.02.2013 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré žalobkyňa prevzala dňa 20.02.2013. Žalobkyňa proti upovedomeniu o začatí exekúcie nepodala námietky. Exekučné konanie sa skončilo zastavením exekúcie na návrh žalobkyne. Žalovaný popiera v celom rozsahu dôvodnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa nedopustil žiadneho konania, ani postupu, ktoré by zakladalo dôvod pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Z konečného vyúčtovania, ktoré predložila žalobkyňa k žalobe vyplýva, že v exekučnom konaní bolo v prospech oprávneného POHOTOVOŠŤ, s.r.o. vymožených 102,56 € a na trovách exekúcie 37,44 €.

3.1. Pokiaľ ide o čiastku v sume 102,56 €, táto bola súdnym exekútorom bezprostredne po jej vymožení poukázaná oprávnenému, súdny exekútor nevyháňa pohľadávku pre seba, ale v prospech oprávneného. Z uvedeného dôvodu žalovaný namieta vo veci nedostatok vecnej pasívnej legitímácie k uplatnenému nároku žalobkyne. Predmetný nárok by mohol byť uplatňovaný len voči oprávnenému v exekučnom konaní, ktorému bol riadne a v súlade so zákonom poukázaný.

3.2. Pokiaľ ide o trovy exekúcie v sume 37,44 € žalovaný uviedol, že nárok žalobkyne ani v tejto časti nie je dôvodný, nakoľko medzi žalovaným a žalobkyňou neexistoval súkromnoprávny vzťah. Z hľadiska postavenia súdneho exekútora poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spisová značka 3Cdo/199/2009 a uznesenie Najvyššieho súdu SR spisová značka 6MCdo/4/2011, ktoré konštatuje, že súdny exekútor má v exekučnom konaní postavenie verejného činiteľa a medzi ním a účastníkmi exekučného konania nevzniká súkromnoprávny vzťah a títo si tak voči nemu nemôžu uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal aj na nález Ústavného súdu SR spisová značka II.ÚS 165/2012, ktorý za určitých okolností pripúšťa možnosť vydania bezdôvodného opatrenia od súdneho exekútora, avšak len v prípade, ak boli trovy vymožené v rozpore so zákonom, alebo nad rámec zákona. V danom prípade súdny exekútor vykonával exekúciu na podklade poverenia na vykonanie exekúcie, t. j. v súlade s poverením súdu a to až do zastavenia exekúcie, pričom za výkon tejto činnosti mu patrí odmena. To, že neskôr prišlo k zastaveniu konania, nemá konštitutívne účinky, ale len deklaratórne účinky, čo nemá vplyv na nárok súdneho exekútora na odmenu za výkon exekučnej činnosti. Až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie, bola exekúcia vedená legitímne a preto súdnemu exekútorovi prináleží odmena z vymoženého nároku za výkon exekučnej činnosti v súlade s ustanovením § 196 Exekučného poriadku. Žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 15Er/761/2012-21 zo dňa 03.12.2014, vyúčtovaním exekučného konania zo dňa 24.06.2016, výzvou žalobkyne na vrátenie 140,- €, podacím lístkom, mailovou výzvou na vrátenie vymoženej sumy zo dňa 07.09.2018, zápisnicou zo dňa 28.11.2012 s návrhom na vykonanie exekúcie, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04032/11 zo dňa 31.05.2011, žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 29287/12 s doručenkou, poverením na vykonanie exekúcie č. 5807*085421, upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 11.02.2013 s doručenkou, potvrdením sociálnej poisťovne o vykonávaní zrážok z dôchodku

5. Z uznesenia Okresného súdu Michalove, č. k. 15Er/761/2012-21, zo dňa 03.12.2014 súd zistil, že exekúcia vykonávaná, súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, pod sp. zn. EX 29287/12 sa vyhlasuje za neprípustnú a zastavuje sa, o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice č. k. 16CoE/22/2015-60.

6. Z vyúčtovania exekučného konania zo dňa 24.06.2016 súd zistil, že na vymáhanú pohľadávku oprávneného bola vymožená suma 140,- €, z toho na vymožený nárok oprávneného suma 102,56 €, na trovy exekútora suma 37,44 €.

7. Z poverenia vydaného Okresným súdom Michalovce, č. k. 15Er/761/2012 (EX 29287/12), č. 5807*085421, zo dňa 15.01.2013 súd zistil, že súd poveril vykonaním exekúcie za náklade vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave, č. k. SR 04032/11 zo dňa 31.05.2011 v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava na vymoženie uloženej povinnosti v sume 327,21 € s príslušenstvom, trovami konania 262,96 € a trovy exekúcie.

8. Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 11.02.2013, ktoré žalobkyňa prevzala dňa 20.02.2013 súd zistil, žalobkyňa sa dozvedela o začatí exekúcie, vrátane exekučného titulu. Žalobkyňa proti upovedomeniu o začatí exekúcie nepodalala námietky.

9. Podľa § 451, ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451, ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456, veta prvá Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

12. Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou SR, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, podľa čl. 7, ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydaných na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

13. Podľa § 46 Exekučného poriadku, exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie.

14. Podľa § 196, ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný vzniesol v časti uplatnenej sumy 102,56 € námietku nedostatku pasívnej legitímácie s odôvodnením, že táto suma bola súdnym exekútorom bezprostredne po jej vymožení poukázaná oprávnenému, súdny exekútor nevymáhal pohľadávku pre seba, ale v prospech oprávneného. Z uvedeného dôvodu žalovaný namietol vo veci nedostatok vecnej pasívnej legitímácie k uplatnenému nároku žalobkyne. Predmetný nárok by mohol byť uplatňovaný len voči oprávnenému v exekučnom konaní, ktorému bol riadne a v súlade so zákonom poukázaný. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný namietol svoju pasívnu legitímáciu byť účastníkom tohto konania v časti týkajúcej sa sumy 102,56 € z dôvodu, že vo vzťahu k oprávnenému neexistuje žiadny vzťah, z ktorého by mu pasívna legitímácia patrila. Žalobkyňa žalovala žalovaného na vydanie bezdôvodného opatrenia, ktorý nie je nositeľom tvrdenia žalobkyne, že si vymoženú sumu ponechal, nakoľko jej bolo známe z konečného vyúčtovania, táto suma bola poukázaná oprávnenému. Predmetný nárok by mohol byť uplatňovaný len voči oprávnenému v exekučnom konaní, ktorému bol riadne a v súlade so zákonom poukázaný, súd preto zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobu v tejto časti.

16. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia na zvyšok uplatnenej sumy, sú na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade sumu 37,44 € nie je možné považovať za bezdôvodné obohatenie, táto suma predstavuje trovy exekúcie, ktoré boli žalovanému priznané súdnym rozhodnutím po zastavení exekúcie. Súd má za to, že nárok žalobkyne ani v tejto časti nie je dôvodný, nakoľko medzi žalovaným a žalobkyňou neexistoval súkromnoprávny vzťah. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý z hľadiska postavenia súdneho exekútora poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spisová značka 3Cdo/199/2009 a uznesenie Najvyššieho súdu SR

spisová značka 6MCdo/4/2011, ktoré konštatuje, že súdny exekútor má v exekučnom konaní postavenie verejného činiteľa a medzi ním a účastníkmi exekučného konania nevzniká súkromnoprávny vzťah a títo si tak voči nemu nemôžu uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal aj na nález Ústavného súdu SR spisová značka II.ÚS 165/2012, ktorý za určitých okolností pripúšťa možnosť vydania bezdôvodného opatrenia od súdneho exekútora, avšak len v prípade, ak boli trovy vymožené v rozpore so zákonom, alebo nad rámec zákona. V danom prípade súdny exekútor vykonával exekúciu na podklade poverenia na vykonanie exekúcie, t. j. v súlade s poverením súdu a to až do zastavenia exekúcie, pričom za výkon tejto činnosti mu patrí odmena. To, že neskôr prišlo k zastaveniu konania, nemá konštitutívne účinky, ale len deklaratórne účinky, čo nemá vplyv na nárok súdneho exekútora na odmenu za výkon exekučnej činnosti. Až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie, bola exekúcia vedená legitímne a preto súdnemu exekútorovi prináleží odmena z vymoženého nároku za výkon exekučnej činnosti v súlade s ustanovením § 196 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

17. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V súlade s § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia proti neúspešnej žalobkyni v plnej výške. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie

dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).